

119

MINISTRIES

“Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia's, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vergemakkelijken. Daarom is het mogelijk dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Daarnaast kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zouden zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs.”

De fout van de bedelingenleer

Een tijd geleden onderwees ik de bedelingenleer. Het bepaalde mijn Bijbelse perspectief, en in het bijzonder mijn perspectief op eindtijd studies, totdat ik op zekere dag sommige van de Bijbelse spanningsvelden niet langer kon tolereren en ze aan de kaak begon te stellen. Ik vertrouwde zoveel op voorgangers en theologen bij dit onderwerp, dat ik op het moment dat ik besepte dat ik er eigenlijk helemaal niets vanaf wist, besloot om alles te gaan toetsen. Ik realiseerde me dat ik al mijn kennis van de bedelingenleer had verkregen door het lezen van boeken en doctrines en niet door het Woord van God te bestuderen.

Op dat moment begreep ik dat het theologisch gewoon onlogisch was om de kerk van Israël of Israël van de kerk te scheiden. In deze studie begon ik te beseffen dat het gehele Woord van God nog steeds de waarheid is en is bedoeld voor iedereen die gelooft in het Woord van God en dus gelooft in Jezus, Zijn Hebreeuwse naam is Jesjoea. Door deze studie ontdekte ik dat wij, Zijn volk, het volledige Woord van God moeten naleven, en niet slechts een deel daarvan. Ik realiseerde me dat ik de volheid van de vrijheid en de zegeningen had gemist in het traditionele hedendaagse Christendom. Op dat moment veranderde mijn leven, het leven van mijn familie, en werd 119 Ministries opgericht.

Zoals met al onze studies, beweren we niet dat wij alles weten. We vragen jou om al onze studies te toetsen aan het Woord van God om te zien of de dingen die wij zeggen waar zijn.

Deze studie zal het volgende aantonen:

- 1) Er is maar één Lichaam van de Messias en niet twee lichamen.
- 2) De gangbare bedelingenleer is duidelijk in strijd met het Woord van God.
- 3) Israël staat niet los van de kerk, en de kerk heeft Israël niet vervangen.

We willen hier niet een complete opsomming maken van al de fouten van de bedelingenleer. Met deze studie willen we de Schriftuurlijke inconsistenties aan het licht brengen die voortkomen uit dit onjuiste theologische kader en doen dit door de pijlers weg te halen waarop de bedelingenleer rust.

Wat is de bedelingenleer?

Bedelingenleer: *(Israël en de "kerk" zijn afzonderlijke eenheden)*

De bedelingenleer is een theologisch systeem dat leert dat de Bijbelse geschiedenis het best kan worden begrepen in het licht van een aantal opeenvolgende manieren hoe God omgaat met de mensheid, de zogenaamde "bedelingen". Er wordt geleerd dat er in Gods plan een fundamenteel onderscheid wordt gemaakt tussen de natie Israël en de Nieuwtestamentische kerk, en het legt de nadruk op eindtijd profetieën en een opname van de gemeente voor de grote verdrukking, die vooraf gaat aan de tweede komst van Christus. De oorsprong hiervoor wordt gezien in de beweging van de Plymouth Broeders uit het Verenigd Koninkrijk en de leer van John Nelson Darby. (www.theopedia.com)

De Bedelingen

Volgens deze doctrine zijn er 7 bedelingen (periodes).

- 1) Onschuld (of vrijheid), Gen 2:8-17, 25), vóór de val van Adam
- 2) Geweten, Gen 3:10-18, Rom 2:11-15), van Adam tot Noach.
- 3) Regering, Gen 9:6, Rom 13:1), van Noach tot Abraham
- 4) Bestuur (of belofte) van de Aartsvaders, Gen 12:1-3, 22:17-18 Gal 3:15-19), van Abraham tot Mozes
- 5) De Wet van Mozes, Exo 20:1-26 Gal 3:19), van Mozes tot Christus
- 6) Genade, (Rom 5:20-21, Efe 3:1-9), de huidige periode waarin de huidige kerk zich bevindt
- 7) Een letterlijk 1000 jarig Millennium Koninkrijk dat nog komen moet, maar aanstaande is, (Jes 9:6-7, 11:1-9, Opb 20:1-6).

In elk van deze bedelingen zou God op een andere manier omgaan met de mensheid, waarbij de nadruk ligt op de manier waarop Hij de mens test.

Door Scofield:

"Deze perioden worden in de Schrift gemarkeerd door een verandering in hoe God met de mensheid omgaat, ten aanzien van twee kwesties: zonde en de verantwoordelijkheid van de mens,"

"Elk van de bedelingen wordt gezien als een nieuwe toets van de natuurlijke mens, en elke bedeling eindigt in een oordeel - waardoor het falen van de mens in elke bedeling wordt benadrukt". (www.theopedia.com)

De dogma's van de bedelingenleer

In aanvulling op deze bedelingen, kan de echte theologische betekenis worden gezien in vier grondbeginselen, die ten grondslag liggen aan de klassieke bedelingenleer. De Bedelingenleer houdt zich vast aan:

1. Een fundamenteel verschil tussen Israël en de kerk, - Er zijn twee volken van God met twee verschillende bestemmingen, het aardse Israël en de geestelijke kerk.

2. Er is een fundamenteel verschil tussen Wet en Genade. Het zijn twee op zichzelf staande zaken **EN** die zijn onverenigbaar.
3. Het idee dat de Nieuwtestamentische Kerk is toegevoegd aan Gods plan, wat niet was voorzien in het Oude Testament.
4. Er is een verschil tussen de Opname en de Wederkomst van Christus - De opname van de kerk bij de komst van Christus "in de lucht" (1 Thessalonicenzen 4:17) gaat vooraf aan de "officiële" tweede komst (naar de aarde), die na de 7 jaren van verdrukking plaatsvindt. (www.theopedia.com)

Laten we dit toetsen aan de Bijbel. *Zijn er twee lichamen, Israël en "de Kerk"*? Zijn we allemaal Eén Lichaam in Christus, waar Israël bij hoort?

1 Korinthe 12:12-13

Want zoals het lichaam één is en veel leden heeft, en al de leden van dit **ene lichaam**, hoewel het er veel zijn, één lichaam zijn, zo is het ook met Christus. Ook wij allen immers zijn door één Geest tot **één lichaam** gedoopt, **hetzij** dat wij **Joden** zijn, **hetzij** **Grieken**, hetzij slaven, hetzij vrijen; en wij allen zijn van één Geest doordrenkt.

Efeze 3:6

(Dit geheimenis is) dat de **heidenen mede-erfgenamen zijn** en tot **hetzelfde lichaam** behoren en mededeelgenoten zijn van de belofte in Christus, door het Evangelie,

Johannes 10:16

Ik heb nog andere schapen, die niet van deze schaapskooi zijn; ook die moet Ik binnenbrengen, en zij zullen Mijn stem horen en het zal worden **één kudde en één Herder**.

En dat Lichaam is de "de Kerk".

Kolossenzen 1:24 (WV)

Op het ogenblik verheug ik mij dat ik voor u mag lijden en in mijn lichaam mag aanvullen wat nog ontbreekt aan de verdrukkingen van Christus, ten bate **van Zijn lichaam, dat is de kerk**.

Efeze 5:23 (WV)

want de man is het hoofd van de vrouw, zoals **Christus het hoofd is van de kerk**. Hijzelf is de verlosser van zijn lichaam.

De Kerk is het Lichaam. Jesjoea is het Hoofd van het Lichaam, en Jesjoea is de Verlosser van het Lichaam. Daarom is een ieder die ooit is gered, of gered zal worden, deel van het Lichaam, en daarom ook deel van de "Kerk". Omdat Christus de enige weg is naar redding en eeuwigheid, dat geldt voor Adam en Eva, Abraham, Mozes, Paulus, Johannes, Petrus, of u of mij, noemen we Christus allemaal als onze Verlosser, gezonden door de Vader. Daarom zijn we allemaal deel van dat ene lichaam in Christus, de "Kerk".

Iedereen die is gered door Christus, is deel van het Lichaam.

Kolossenzen 1:18 (WV)

Hij is ook het **Hoofd van het lichaam dat de kerk is**. Hij is de oorsprong, de eerstgeborene uit de doden, om in alles de eerste te zijn, Hij alleen.

Efeze 3:6

(Dit geheimenis is) dat de **heidenen mede-erfgenamen zijn** en tot **hetzelfde lichaam** behoren en **mededeelgenoten** zijn van de belofte in Christus, door het Evangelie,

De "Kerk" is van alle eeuwen.

Efeze 3:21 (WV)

Aan Hem zij de heerlijkheid in **de kerk** en in Christus Jezus, **iedere generatie weer**, van eeuwigheid tot eeuwigheid! Amen.

We weten dat de apostelen Israël, in het Oude Testament, beschouwden als "de Kerk".

Veel aanhangers van de bedelingenleer hebben gezegd: *"Israël is niet 'de Kerk' en 'de Kerk' is niet Israël."* Veel doctrine en theologie is gebaseerd op dit uitgangspunt. Maar als je de Bijbel daarop onderzoekt, dan zal het je verbazen dat Israël in het Oude Testament herhaaldelijk de "Kerk" wordt genoemd. In Handelingen 7 wijst zelfs Stefanus ons op dit feit toen hij valselijk werd beschuldigd dat hij onderwees dat Jesjoea de Wet van Mozes heeft veranderd.

Handelingen 7:38 (NBG)

Deze is het, die in de vergadering (kerk KJV) in de woestijn met de Engel was, die tot hem sprak op de Sinaï, en met onze vaders; en hij ontving levende woorden om die u te geven.

Stefanus verwijst duidelijk naar het Israël in de woestijn als "de Kerk" en hij zegt duidelijk dat de levende woorden op de berg Sinaï aan ons, als de Kerk van het Nieuwe Testament, werden gegeven. "De Kerk" heeft al bestaan sinds Adam en Eva. De "Kerk" is duidelijk geen "nieuwe ontwikkeling." Het woord betekent letterlijk een groep van "uitverkoren" of "*ekklesia*" of "*qahal*" in het Hebreeuws. Alle gelovigen worden uit de volkeren (heidenen) weggeroepen in het éne ware volk van God (Israël).

Petrus zei het als volgt:

1 Petrus 2:9-10

Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een **heilig volk**, een volk dat God Zich tot Zijn eigendom maakte; opdat u de deugden zou verkondigen van Hem Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht, u, die voorheen geen volk was, maar nu Gods volk bent; u, die zonder ontferming was, maar nu in ontferming aangenomen bent.

Het Griekse woord "*ekklesia*" (uitgeroepen) is het Hebreeuwse equivalent van het woord "*qahal*", wat ook "*uitgeroepen gemeente of samenkomst*" betekent, wat ook gerelateerd aan "*getuigen of een getuigenis geven*". Het was geen toeval dat Stefanus, een Joodse gelovige, Israël de "kerk" (*ekklesia*) noemde, want zijn Griekse versie van de Bijbel (de Septuagint) gebruikt regelmatig *ekklesia* om naar Israël te verwijzen. Voor veel gelovigen was de Septuagint van groot en in het Nieuwe Testament wordt deze vertaling dan ook veelvuldig geciteerd.

Dus, de mensen uit de eerste eeuw waren goed op de hoogte van het Bijbelse concept dat de "kerk/gemeente" van God, in de tijd van het Oude Testament, de natie Israël was, net zoals de "kerk/gemeente" in de geschriften van het Nieuwe Testament ook Israël is.

Het theologische interpretatieve kader van de bedelingenleer zou pas honderden jaren later worden uitgevonden en onderwezen, ondanks dat het in strijd is met het onderwijs van de Bijbel.

Elke keer als er in de Nederlandse versies van het Oude Testament "samenkomst" of "vergadering" staat, wordt in de Septuagint "ekklesia" gebruikt. Israël is de "ekklesia" of "qaha", (de Kerk).

Is dit wat Paulus onderwijst?

In Romeinen 11 leert Paulus dat de redding door genade door geloof ons in het Koninkrijk brengt:

1) Wij waren ooit deel van de "wilde olijfboom" (heidenen/volken), en we zijn nu op de "edele olijfboom" geënt (Israël/Gods volk, het heilige volk). Paulus onderwijst niet dat er een "nieuwe" boom bestaat die "Kerk" wordt genoemd en die duidelijk van Israël wordt gescheiden. Paulus leert ons dat we op de reeds bestaande boom, die Israël heet, zijn geënt (zie Jeremia 11:16).

Als we eenmaal in het Koninkrijk zijn, worden we gevoed door Gods Woord:

2) God draagt ons en geeft ons voeding. Dat betekent dat we Gods wegen/geboden ontvangen, want God is het Woord. Dus, het volledige Woord van God (niet slechts een deel daarvan) moet worden gebruikt als instructie voor een rechtvaardige wandel (2 Timotheüs 3:16-17). Daaruit worden wij ondersteund en gevoed. Het is ons voedsel, het fundament en de rots.

Daaruit kunnen we concluderen dat, terwijl dit proces van "enten" doorgaat, geheel Israël (Huis van Israël en Huis van Juda) zal worden gered. Laten we daarover lezen in Romeinen 11.

Romeinen 11:17-26

Als nu enige van die takken afgerukt zijn, en u, die een wilde olijfboom bent, in hun plaats bent geënt en mede deel hebt gekregen aan de wortel en de vettigheid van de olijfboom, beroem u dan niet tegenover de takken. En als u zich beroemt: U draagt de wortel niet, maar de wortel u. U zult dan zeggen: De takken zijn afgerukt, opdat ik zou worden geënt. Dat is waar. Door ongeloof zijn zij afgerukt en u staat door het geloof. Heb geen hoge dunk van uzelf, maar vrees. Want als God de natuurlijke takken niet gespaard heeft, dan is het ook mogelijk dat Hij u niet spaart. Zie dan de goedertierenheid en de strengheid van God: strengheid over hen die gevallen zijn, over u echter goedertierenheid, als u in de goedertierenheid blijft. Anders zult ook u afgehouden worden. En ook zij zullen, als zij niet in het ongeloof blijven, geënt worden, want God is machtig hen opnieuw te enten. Want als u afgehouden bent uit de olijfboom die van nature wild was, en tegen de natuur in op de tamme olijfboom geënt bent, hoeveel te meer zullen zij die natuurlijke takken zijn, geënt worden op hun eigen olijfboom. Want ik wil niet, broeders, dat u geen weet hebt van dit geheimenis (opdat u niet wijs zou zijn in eigen oog), dat er voor een deel verharding over Israël is gekomen, totdat de volheid van de heidenen is binnengegaan. En zo zal heel Israël zalig worden, zoals geschreven staat: De Verlosser zal uit Sion komen en zal de goddeloosheden afwenden van Jakob.

Wil je daar meer over weten, bekijk dan onze studie: "[Geënt](#)".

Het gaat erom dat de Heidenen geënt moeten worden op Israël - zoals Petrus eerder zei - het heilige volk.

Paulus onderwijst ook in Efeze 2 dat wij (de "Kerk") nu Israël zijn.

- 1) Wij waren eerst heidenen, afgescheiden van Christus.
- 2) Wij zijn nu burgers van het gemenebest van Israël door het geloof in Christus.
- 3) Als je deel uitmaakt van de verbonden van de beloften (**meervoud**), dan hoort hij bij Israël

Efeze 2:11-13

Bedenk daarom, dat u, die voorheen heidenen was in het vlees en die onbesnedenen genoemd werd door hen die genoemd worden besnijdenis in het vlees, die met de hand gebeurd, dat u in die tijd zonder Christus was, vervreemd van het burgerschap van Israël, en vreemdelingen wat betreft de verbonden van de belofte, u had geen hoop en was zonder God in de wereld. Maar nu, in Christus Jezus, bent u, die voorheen veraf was, door het bloed van Christus dichtbij gekomen.

Hoe kunnen we niet bij Israël horen als we nu burgers zijn van Israël zijn? De bedelingenleer heeft een aantal ernstige fouten geïntroduceerd. Paulus begreep dat alle gelovigen Israël zijn, omdat de Bijbel hem dat onderwees: Het Nieuwe Verbond is voor het Huis van Israël en het Huis van Juda, dat zijn de twee koninkrijken die samen het volk van Israël vormen.

Jeremia 31:31-33

Zie, er komen dagen, spreekt de HEERE (JHWH), dat Ik met het huis van Israël en met het huis van Juda een nieuw verbond zal sluiten, niet zoals het verbond dat Ik met hun vaders gesloten heb op de dag dat Ik hun hand vastgreep om hen uit het land Egypte te leiden – Mijn verbond, dat zij verbroken hebben, hoewel Ik hen getrouwd had, spreekt de HEERE (JHWH). Voorzeker, dit is het verbond dat Ik na die dagen met het huis van Israël sluiten zal, spreekt de HEERE (JHWH): Ik zal Mijn Wet (Torah) in hun binnenste geven en zal die in hun hart schrijven. Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn.

(Zie ook Hebr 8:8-12)

Wil je meer weten over de Twee Huizen van Israël, bekijk dan onze studie "[Wat is het Evangelie?](#)"

Het is duidelijk dat als je deel uitmaakt van het Nieuwe Verbond, dat door Jesjoea is ingesteld, dan ben je geënt op het Huis van Juda of het Huis van Israël en maak je deel uit van Israël. Nergens wordt aangegeven dat het Nieuwe Verbond met iemand anders zou worden gesloten. Of je maakt deel uit van die éne heilige natie, volgens Petrus, Israël, of je hebt geen deel aan van het Nieuwe Verbond. Bovendien zei God dat Hij zijn Wet op de harten en in de gedachten van zijn volk zou schrijven (wat trouwens het tegenovergestelde is van het afschaffen ervan. Hij bevestigde het). Het is nogal moeilijk om je vast te houden aan een theologisch interpretatief kader dat Israël van de kerk scheidt, terwijl de Bijbel heel duidelijk aangeeft dat we worden geënt op Israël en er burgers van worden.

Dus voorlopig houdt dogma 1 van de bedelingenleer, die we aan het begin van deze studie hebben vermeld, geen stand in ons onderzoek.

Zonder de fout van de bedelingleer, is het beseffen dat je Israël bent hetzelfde als het beseffen dat God veel geboden heeft vastgelegd die we niet gehoorzamen. Regelmatig wordt onderwezen dat veel geboden alleen aan Israël werden gegeven, en niet aan "Kerk". Daarmee wordt volledig voorbijgegaan aan het feit dat Israël en "Kerk" één en dezelfde zijn. Er is een reden dat de bedelingenleer zo populair is. Het is nooit populair geweest om gehoorzaam te zijn aan God. Het is veel gemakkelijker om ons alleen maar te richten op Gods liefde voor ons (Zijn genade) dan om Hem ook lief te hebben, wat wordt gedefinieerd als het naleven van Zijn geboden (1 Johannes 5:2-3). Dat is de definitie van een poging tot een eenzijdige relatie.

Het Huis van Israël brak en negeerde voortdurend het verbond dat God met hen had gesloten, en ontving als gevolg daarvan een scheidsbrief (Jeremia 3:8). Het is Gods doel om het huis van Israël terug te brengen naar het huis van Juda, zodat geheel Israël zal worden gered. Zoals in Hebrreeën 8:8 staat vond God een fout bij HEN (het Huis van Israël) niet in Zijn Eigen Wet. Het Nieuwe Verbond geeft als oplossing dat God Zijn Wet op onze harten en in ons verstand zal schrijven (Jeremia 31:30-31), niet om die af te schaffen. Het voor de hand liggende doel van deze oplossing is dat we de Wet van God dan naleven in plaats van die voortdurend te negeren te overtreden.

Nieuw Verbond, dezelfde Wet.

Nergens in de Bijbel lezen we dat Gods oplossing voor het samenbrengen van het Huis van Israël met het Huis van Juda, ook de afschaffing van de geboden van God inhoudt. Bedenk eens hoe onnozel dat eigenlijk klinkt. Moeten we suggereren dat de oplossing voor het feit dat God van het Huis van Israël scheidde, omdat ze voortdurend wegliepen van Zijn wegen, afgoden aanbaden en zo ongehoorzaam waren aan Zijn geboden, het afschaffen zou inhouden van diezelfde geboden?

Stel dat we op een dergelijke manier met de opvoeding van onze kinderen zouden omgaan: *"omdat je weigert te luisteren en te gehoorzamen aan wat ik zeg, hoef je het in het vervolg niet meer te doen"*.

Dat zou toch absurd zijn? Denken we echt dat de Vader zo met ons omgaat? Vanwege de genade van Gods liefde (het werk van Christus aan het kruis) zouden we nu juist extra geïnteresseerd moeten zijn om God lief te hebben in ons geloof (1 Johannes 4:19). We hebben God lief doordat we ons houden aan Zijn geboden die op onze harten en in ons verstand zijn geschreven (Johannes 14:15; 14:21; 1 Johannes 5:2-3 2 Johannes 1:6).

In ons geloof hebben we ook de Heilige Geest ontvangen, die ons alle dingen leert om te wandelen in Gods wegen. De Heilige Geest leidt ons zodat we niet worden verleid om af te dwalen van Gods wegen, zodat we niet beschaamd zullen staan bij zijn tweede komst (Johannes 14:21-25; 1 Johannes 2:24-29).

Als dogma 2 correct is, dat Wet en Genade twee afzonderlijke ideeën zijn, waarom gaat het Nieuwe Verbond dan **voortdurend** over het schrijven van Gods Wet op ons hart? Waarom zegt de Bijbel dat we door het houden van Gods geboden laten zien dat we God liefhebben?

Omdat het daarom gaat, de Wet van God, zodat we die gaan doen en willen doen.

Hoeveel mensen hebben overwogen dat de Wet van God altijd al ging over het liefhebben van God en het liefhebben van je naaste. Als de Wet van God zo los zou staan van de genade in het Nieuwe Testament, waarom wordt het naleven van Gods Wet dan zo benadrukt door bijna elke auteur van het Nieuwe Testament, inclusief Paulus (Bijvoorbeeld, Romeinen 3:31)?

Zodra we deel gaan uitmaken van Israël, vanwege ons geloof door genade, staan we onder die éne Wet, "de grondwet" van Israël.

God heeft slechts één Wet of instructie voor Zijn volk, net als elke leider dat zou hebben, of je nu een ingezetene of geënt bent (zie Numeri 15:29). God heeft die éne Wet niet aan een groep mensen gegeven die toevallig tot de stam Juda (Joden) behoren of voor de stam Dan en daarnaast misschien ook nog een andere wet voor de vreemdeling of de buitenlander.

Leviticus 24:22

Voor u geldt één recht, zowel voor de vreemdeling als voor de ingezetene, want Ik ben de HEERE (JHWH), uw God.

Het Hoofd geeft niet twee tegenstrijdige aanwijzingen aan hetzelfde lichaam. Omdat we nu een onderdeel zijn van dit éne Lichaam in het geloof, nemen we nu ook deel aan dezelfde instructies, waarmee God ons wil zegenen als we ze gehoorzamen. Daarom, zelfs zonder Paulinische passages als Romeinen 2:28-29; 9:8 en Galaten 3:29, blijkt het ultra scherpe onderscheid van de bedelingenleer, tussen "Israël" en "de Kerk", zowel ongewenst als on-Bijbels, en daarom komen er verdachte conclusies uit voort en een theologisch kader dat op dit verzonnen concept is gebouwd.

Maar waarom bestaat de bedelingenleer dan eigenlijk? Om eerlijk te zijn, de bedelingenleer biedt een overtuigende manier om doctrines te maken die sommigen erg aantrekkelijk vinden:

- 1) De Tweedeling tussen Kerk/ Israël
- 2) De Wet is niet voor vandaag
- 3) De opname voor de Grote Verdrukking

2 Timotheüs 4:3

Want er zal een tijd zijn dat zij de gezonde leer niet zullen verdragen, maar dat zij zullen zoeken wat het gehoor streelt, en voor zichzelf leraars zullen verzamelen overeenkomstig hun eigen begeerten.

Het volk van God heeft door de geschiedenis heen altijd al geboden van God willen negeren, en Gods oordeel willen ontlopen. Dit is niet nieuw in de Bijbel. Het huis van Israël werd voor dergelijke dingen gescheiden.

De drie aantrekkelijke pijlers van de bedelingenleer zijn als muziek voor dergelijke oren; zodanig dat de conflicterende Bijbelgedeelten, die we net hebben bekeken, maar al te graag worden genegeerd. Deze doctrine wordt bereikt door teksten uit de brieven van Paulus en de rest van de Bijbel te plukken en tegelijkertijd de omringende context en wat de Bijbel in het algemeen leert, te negeren. Petrus heeft ons daar duidelijk voor gewaarschuwd.

2 Petrus 3:16-17

Zoals ook in alle brieven, wanneer hij [Paulus] deze dingen ter sprake brengt. Daaronder zijn sommige zaken die moeilijk te begrijpen zijn, die de onkundige en onstandvastige mensen verdraaien tot hun eigen verderf, net als de andere Schriften. U dan, geliefden, omdat u dit van tevoren weet, wees op uw hoede, zodat u niet, door **de dwaling van normloze [=wetteloze] mensen wordt meegesleept en afvalt van uw eigen vastheid.**

Met andere woorden, het verdraaien van de brieven van Paulus leidt tot wetteloosheid! Dus **hoe wordt de gedachte ondersteund, dat de Kerk zogenaamd een nieuwe instelling is?** Bij gebrek aan andere ondersteunende teksten wordt de fundamentele oorzaak van de fout gevonden in een slechte interpretatie van Mattheüs 16:18.

Mattheüs 16:18 (WV)

Ik zeg jou: jij bent Petrus; op die **steenrots** zal Ik Mijn **kerk** bouwen, en de poorten van het dodenrijk (Hades) zullen haar er niet onder krijgen.

We hebben hierboven al vastgesteld dat de Kerk van JHWH al bestaat vanaf het begin en dat "de Kerk" door God wordt aangeduid als Israël. **Wij moeten dan de volgende vraag stellen:** *Hoe kan Jesjoea een "nieuwe Kerk" bouwen zonder in conflict te komen met alles wat Hij en het Oude Testament ons al hebben geleerd?*

De Bijbel leert overal dat Israël "*herbouwd*" of "*hersteld*" zal worden. Steeds opnieuw wordt gesteld dat de scheiding in het Koninkrijk tussen het Huis van Israël en het Huis van Juda zal worden opgeheven. Lees bijvoorbeeld de Messiaanse profetie in Ezechiël 37. In feite verklaart Jesjoea dat Hij alleen is gekomen voor de verloren schapen van het huis van Israël (Mattheüs 15:24).

Het doel van het Nieuwe Verbond is om het Huis van Israël terug te brengen naar de Wet van God (Hebreeën 8:8-12; Jeremia 31:30-32) door deze Wet op hun hart te schrijven. De kern en het doel van de gehele Bijbel is het onderwijs van het centrale thema van de wederopbouw en het herstel van geheel Israël (het Huis van Juda en het Huis van Israël), zodat zij een licht voor de volken kan zijn, als dé éne natie Israël. Dus kwam Jesjoea (Jezus) doen wat Hij en de Schrift zeggen, namelijk om Israël te herstellen of te herbouwen? Of sprak Jesjoea Zichzelf tegen in Mattheüs 16:18 door aan te geven dat Hij een nieuwe Kerk ging opbouwen, en dat Hij Israël op een later moment zou aanpakken, tijdens de Grote Verdrukking?

Zijn wij geënt op Israël, of zijn we op een nieuwe boom geënt, die we het Christendom noemen, en die zogenaamd los staat van Israël? Als je deze vraag beantwoordt, dan kun je ook de vorige vraag beantwoorden. Romeinen 11 en Efeze 2 zouden iedereen kunnen helpen die hiermee worstelt. De woorden van Jesjoea waren nooit in strijd met wat de Wet en de Profeten hadden geprofeteerd. We moeten het er allemaal over eens zijn dat **Zijn gehele onderwijs** in perfecte harmonie was met de zaken die al in de Wet en de Profeten waren geopenbaard. Als God van plan was om een nieuw lichaam van Zijn volk te maken en hen andere regels wilde geven, dan zou Hij ergens in Zijn Woord hebben verteld dat dit stond te gebeuren.

Amos 3:7

Voorzeker, de Heere (JHWH) doet niets tenzij Hij Zijn geheimenis heeft geopenbaard aan Zijn dienaren, de profeten.

Dus voordat Jahweh iets doet, moeten de Profeten dat eerst aankondigen. Dus als we beweren dat God iets aan het doen is, dan mogen we hopen dat we dat kunnen terugvinden in de Profeten, anders is er iets goed mis. Hier lezen we dat Jahweh alleen de dingen doet die Hij al eerder heeft aangekondigd. Nergens zegt Jahweh dat Hij de Wet van God zou veranderen of een nieuwe groep mensen zou beginnen. Dat vinden we nergens in de Profeten. Dus hebben we een probleem. Is het mogelijk dat mensen doctrines verzinnen, die in strijd zijn met de Bijbel en daarmee de schapen weg leiden van de Waarheid. Het is meer consistent voor de samenhang van de Bijbelse principes, als we de uitspraken van Christus proberen te begrijpen in het licht van de Wet en de Profeten.

Samen met het idee dat de Wet, de Profeten en Jesjoea allemaal spreken over de wederopbouw en het herstel van het Huis van Israël, maakt de Hebreeuwse taal gebruik van een woord dat soms wordt vertaald als "bouwen", maar dat ook "herbouwen" of "herstellen" kan betekenen. Dus de uitspraak van Christus tegen Petrus, waarschijnlijk in het Hebreeuws, kan ook worden vertaald als, "Ik zal mijn vergadering herbouwen ...", "Ik zal Mijn kerk herbouwen ...", zonder dat we de onderliggende gedachte van de tekst moeten uittrekken. Deze vertaling van de tekst heeft onze aanbeveling, met name als we kijken naar de talrijke keren dat de Profeten spraken over het in ere herstellen van het Huis van Israël.

Laten we deze Bijbelteksten eens uitgebreider gaan bekijken. De profeet Amos spreekt van de wederopbouw van de vervallen hut van David.

Amos 9:9-11

Want, zie, Ik geef opdracht, en Ik zal het huis van Israël onder alle volken schudden, zoals met een zeef geschud wordt; geen steentje zal op de grond vallen. Door het zwaard zullen sterven alle zondaars van Mijn volk, die zeggen: Het kwaad zal niet naderen en ons niet tegemoet treden. Op die dag zal Ik oprichten de vervallen hut van David. Zijn scheuren zal ik dichtmaken, en aan wat van hem is afgebroken, zal Ik oprichten. Ik zal hem **opbouwen** als in de dagen van oude tijden af.

Hier wordt verteld dat het huis van Israël werd getuchtigd en ze werden verspreid onder de volken vanwege hun zonden, en in dit verband vertelt God ons, door de profeet, dat Hij op zekere dag de gevallen hut van David zal herstellen, wat een verwijzing is naar het huis van Israël. Hij zal het weer zal **OPBOUWEN** als in de dagen van oude tijden.

Het volk Israël is de enige eenheid waarvan de profeten vermelden dat God het zou herstellen en weer gaat opbouwen. Er wordt geen enkele melding gemaakt van een ander bouwwerk dat God "in de laatste dagen" zou opbouwen behalve het Huis van Israël.

Specifiek met betrekking tot de profetie van Amos, die we net lazen, beschrijft Jakobus het "opbouwen" van de Nieuwtestamentische vergadering (de kerk) en de toevoeging van de niet-Joden aan deze vergadering:

Handelingen 15:14-18, waarin Amos 9 wordt aangehaald:

Simeon heeft verteld hoe God voorheen naar de heidenen omgezien heeft om voor Zijn Naam uit hen een volk aan te nemen. En hiermee stemmen de woorden van de profeten overeen, zoals geschreven staat: Hierna zal Ik terugkeren en de vervallen hut van David weer opbouwen, en wat daarvan is afgebroken, weer opbouwen en Ik zal hem weer oprichten, opdat de mensen die overgebleven zijn, de Heere zouden zoeken, en alle heidenen over wie Mijn Naam uitgeroepen is, spreekt de Heere, Die dit alles doet. Aan God zijn al Zijn werken van eeuwigheid bekend.

De Heidenen worden hier gezien als geënt op het huis van Israël, wanneer de vervallen hut van David wordt herbouwd vanuit de ruïnes. De opstanding en hemelvaart van Christus en de daaropvolgende uitstorting van de Heilige (apart gezette) Geest worden nadrukkelijk uitgelegd als een vervulling van de profetieën die het herstel van het huis van Israël beschrijven, De vervulling van Amos 9 is NIET het bouwen van iets nieuws, GEEN nieuwe kerk. Petrus spreekt van de gebeurtenissen tijdens Sjavoeot (ofwel Pinksteren) als zijnde de vervulling van wat de profeten zeiden dat het huis van Israël in het laatste der dagen zou overkomen:

Handelingen 2:16-18

Maar dit is wat gesproken is door den profeet Joël: En het zal zijn in de laatste dagen, zegt God, dat Ik zal uitstorten van Mijn Geest op alle vlees; en uw zonen en uw dochters zullen profeteren, en uw jongemannen zullen visioenen zien en uw ouderen zullen dromen dromen. En ook op Mijn dienaren en op Mijn dienaressen zal Ik in die dagen van Mijn Geest uitstorten en zij zullen profeteren.

Dit citaat van Petrus uit Joël 2 stopt hier. De profeet gaat verder door te zeggen

Joël 2:32 – 3:1

Het zal geschieden dat ieder die de Naam van de HEERE (JHWH) zal aanroepen, behouden zal worden. Want op de berg Sion en in Jeruzalem zal ontkoming zijn, zoals de HEERE (JHWH) gezegd heeft, namelijk bij hen die ontkomen zijn, die de HEERE (JHWH) roepen zal. Want zie, **in die dagen en in die tijd, als Ik een omkeer zal brengen in de gevangenschap van Juda en Jeruzalem, ...**

Dat betekent dat het huis van Israël terugkeert naar Juda. Hier is het uitstorten op alle vlees verbonden met wat volgt - de terugkeer van de verstrooiden van het huis van Israël, terug naar Juda en Jeruzalem. Nogmaals, dit laat zien dat het zogenaamde "*bouwen van de kerk*" in werkelijkheid ging over het opnieuw vestigen en het herstel van het verbannen huis van Israël. Niet over een nieuwe kerk of een nieuw ding.

Handelingen 3 staan de gebeurtenissen die onmiddellijk volgden op Sjavoeot ofwel Pinksteren). Hier spreekt Petrus over deze gebeurtenissen als de vervulling van de dingen die de profeten lang geleden hadden opschreven:

Handelingen 3: 18-26

Maar God heeft op die manier vervuld wat Hij bij monde van al Zijn profeten aangekondigd had, namelijk dat de Christus lijden zou. Kom dus tot inkeer en bekeer u, opdat uw zonden uitgewist worden en er tijden van verkwikking zullen komen van het aangezicht van de Heere, en Hij Jezus Christus zal zenden, Die tevoren aan u verkondigd is. Hem moet de hemel ontvangen tot de tijden **waarin alle dingen worden hersteld, waarover God gesproken heeft bij monde van al Zijn heilige profeten door de eeuwen heen.** Want Mozes heeft tegen de vaders gezegd: De Heere, uw God, zal voor u een Profeet laten opstaan uit uw broeders, zoals ik; naar Hem moet u luisteren in alles wat Hij tot u zal spreken. En het zal zo zijn dat al wie niet geluisterd zal hebben naar deze Profeet, uit het volk uitgeroeid zal worden. En ook al de profeten vanaf Samuel en zovelen als er daarna gesproken hebben, hebben deze dagen aangekondigd. **U bent kinderen van de profeten en van het verbond dat God met onze vaders sloot,** toen Hij tegen Abraham zei:

En in uw Nageslacht zullen alle geslachten van de aarde gezegend worden. God, Die Zijn Kind Jezus heeft doen opstaan, heeft Hem eerst naar u gezonden om u hierin te zegenen **dat Hij ieder van u zou afbrengen van zijn slechte daden.**

Allereerst beschrijft Petrus de gebeurtenissen van Sjavoeot (Pinksteren) als het begin van de vervulling van het herstel van het huis van Israël waarover door de profeten wordt gesproken. Deze gebeurtenissen waren voorlopers van het herstel van alle dingen (dat wil zeggen, het herstel van de gevallen hut van David - het huis van Israël). Tot nog toe klinkt het duidelijk niet als een "nieuwe Kerk", maar simpelweg als het begin van het herstel van het Huis van Israël tot het Huis van Juda (Joden) om weer één Koninkrijk te worden, dat niet langer is verdeeld, de twee worden één. Voor meer informatie, bekijk dan onze studies: "[Wat is het Evangelie](#)" en "[De Verloren Schapen](#)".

De profeten verklaarden dat de Messias Israël zou herbouwen, niet dat Hij iets nieuws zou maken. Als Jesjoea zei dat Hij een nieuwe kerk ging bouwen, zou dat dan niet overeen moeten komen met wat de Profeten aangaven over wat de Messias zou komen doen? Alles moet eerst in de Profeten worden geopenbaard, voordat de vader iets doet (Amos 3:7).

Vervolgens beschrijft Petrus de mensen, zijn toehoorders, als "zonen van de profeten en van het verbond dat God maakte" met de vaders. Degenen die aandringen dat er "iets nieuws" is gemaakt (dat wil zeggen, "de Kerk") zouden zichzelf absoluut nooit beschrijven als "zonen van de profeten en van het verbond der vaders".

Toch is dat precies tegen wie Petrus spreekt. Hij spreekt tot "Israël", niet tot een vermeende "Nieuwtestamentische Kerk"! De profeten gehoorzaamden de Wet van Mozes, maar veel mensen onderwijzen dat zij niet in het "verbond van de vaders" zijn.

Daarom moet de reactie van Christus op de belijdenis van Petrus worden opgevat als een beschrijving van het werk van Jesjoea om het huis van Israël te herbouwen en te herstellen, zoals zo vele malen was voorspeld door de Profeten van weleer.

Binden en ontbinden

De volgende uitspraak van Jesjoea moet daarom worden begrepen vanuit de context waarin die werd uitgesproken:

Mattheüs 16:19

[En Ik zal u de sleutels van het Koninkrijk der hemelen geven; en wat u bindt op de aarde, zal in de hemelen gebonden zijn; en wat u ontbindt op de aarde, zal in de hemelen ontbonden zijn.](#)

Er is weinig discussie over de kern van deze verklaring. De Messias geeft Petrus een bepaald soort gezag. "Binden en ontbinden" is een idioom in de Hebreeuwse taal voor het uitoefenen van autoriteit (verbieden en toestaan). Maar het debat over de interpretatie gaat over de aard van deze autoriteit en de uitoefening van deze autoriteit.

De Katholieke Kerk ziet deze autoriteit als hun recht om de Wet van God te wijzigen, de Wet af te schaffen, en nieuwe wetten te maken. En daarom moeten we ons afvragen, "Is het mogelijk om de Wet van onze Schepper te veranderen of af te schaffen?" Veel plaatsen in de Wet en de Profeten geven uitdrukkelijk aan dat de Wet van God niet mag worden gewijzigd of afgeschaft. De Heer Zelf zei het volgende tegen Mozes:

Deuteronomium 4:1-2

Nu dan, Israël, luister naar de verordeningen en de bepalingen die Ik u leer te doen; opdat u leeft en u het land dat de HEERE (JHWH), de God van uw vaders, u geeft, binnengaat en in bezit neemt. U mag aan het woord dat ik u gebied, niet toevoegen en er ook niets van afdoen; opdat u de geboden van de HEERE (JHWH), uw God, die ik u gebied, in acht neemt.

En

Deuteronomium 12:32

Dit alles wat Ik u gebied, moet u nauwkeurig in acht nemen. U mag er niets aan toevoegen en er ook niets van afdoen.

Hoe voorzichtig zijn we eigenlijk geweest? Is er iets toegevoegd of weggenomen van wat Mozes oorspronkelijk schreef?

In de Psalmen zegt David herhaaldelijk dat de Wet van God eeuwig is, altoosdurend en nooit eindigend:

Psalm 119:89

Voor eeuwig, HEERE (JHWH), staat Uw Woord vast in de hemel.

Psalm 119:152 (NBG)

Van oudsher weet ik uit Uw getuigenissen, dat Gij ze voor eeuwig hebt vastgesteld.

Psalm 119:142 (NBG)

Uw gerechtigheid is gerechtigheid voor eeuwig, en Uw Wet is waarheid

En Jesjoea zei zelf:

Mattheüs 5:17-19

Denk niet, dat Ik gekomen ben, om de Wet of de Profeten af te schaffen; Ik ben niet gekomen om die af te schaffen, maar te vervullen. Want, voorwaar, Ik zeg u: Totdat de hemel en de aarde voorbijgaan, zal er niet één jota of één tittel van de Wet voorbijgaan, totdat het alles geschied is. Wie dan één van de geringste geboden afschaft en de mensen zo onderwijst, zal de geringste genoemd worden in het Koninkrijk der hemelen; maar zo wie doet en onderwijst, die zal groot genoemd worden in het Koninkrijk der hemelen.

Jesjoea zei dat niet één van Gods geboden zou worden "afgeschaft," of "beëindigd", of op wat voor manier dan ook wordt gewijzigd, totdat de **gehele** Wet en de Profeten zijn vervuld, **en** de hemel en aarde voorbij zijn gegaan. De hemel en aarde gaan voorbij wanneer ze worden vernieuwd, de laatste profetische gebeurtenis die wordt voorspeld in de Bijbel.

Jesaja 65:17

Want zie, Ik schep een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. Aan de vorige dingen zal niet meer gedacht worden, ze zullen niet meer opkomen in het hart.

Openbaring 21:1

En ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, want de eerste hemel, en de eerste aarde waren voorbijgegaan. En de zee was er niet meer.

Let op dat deze gebeurtenis duidelijk nog niet is gebeurd. Het voorbijgaan van de hemel en aarde is dezelfde gebeurtenis die Petrus noemt in 2 Petrus 3:10-13. **Jesjoea geeft aan dat de gehele Wet van God TEN MINSTE zal bestaan TOT diezelfde dag.** We kunnen daarover lezen in Openbaring 21:

Openbaring 21:5-6

En Hij Die op de troon zit, zei: Zie, Ik maak alle dingen nieuw. En Hij zei tegen mij: Schrijf, want deze woorden zijn waarachtig en betrouwbaar. En Hij zei tegen mij: Het is geschied. Ik ben de Alfa en de Oméga, het Begin en het Einde. Wie dorst heeft zal Ik voor niets te drinken geven uit de bron van het water des levens

Het werk van de Messias aan het kruis, om onze redding te bewerken, is voltooid zoals in Johannes 19:30 wordt aangegeven, maar de Heer is nog niet klaar met wat er gezegd wordt in de gehele Wet en de Profeten, tot het moment dat Hij zegt: "Het is geschied". Dit wordt aangekondigd door de komst van de nieuwe hemel en de nieuwe aarde. Niets kan worden toegevoegd of weggenomen van wat Mozes schreef als de Wet van God, totdat de hemel en aarde voorbij zullen gaan, en dat is minstens 1000 jaar na de tweede komst van Jesjoea.

Nu heb je misschien horen onderwijzen dat het woord "vervullen", in Mattheüs 5:17, "een einde maken aan" of "eindigen" betekent.

Daarvoor zijn twee redenen:

- 1) Om het duidelijke onderwijs van Jesjoea te vermijden dat niet één van de geboden van God is afgeschaft, en
- 2) Om hun verkeerde interpretaties van de brieven Paulus te kunnen behouden.

De brieven waarvan Petrus zegt dat ze moeilijk te begrijpen zijn en kunnen leiden tot de fout van wetteloosheid.

Als deze interpretatie inderdaad waar is, dan moeten we dit onderwijs kunnen toepassen op de Bijbel, want God is geen auteur van verwarring. Wij hebben de opdracht om alle dingen te toetsen en alleen te behouden wat goed is (1 Thessalonicenzen 5:20). Laten we deze uitleg of interpretatie toetsen en kijken of "vervullen" inderdaad "een eind maken aan" of "beëindigen" betekent.

Kan "vervullen", in Mat 5:17, "een einde maken aan" betekenen?

Mattheüs 5:17

Denk niet, dat Ik gekomen ben, om de Wet of de Profeten af te schaffen; Ik ben niet gekomen, om die (de Wet) af te schaffen, maar om te vervullen [er een eind aan te maken].

"Afschaffen" en "een einde maken aan" genereren hetzelfde effect; en dit slaat duidelijk nergens op. Laten we het nog eens proberen in vers 18.

Mattheüs 5:18

Want, voorwaar, Ik zeg u: Totdat de hemel en de aarde voorbijgaan, zal er niet één jota of één tittel van de Wet voorbijgaan, totdat het alles [de Wet en de Profeten] geschied is.

Maar sommigen zeggen dat delen van de Wet zijn weggehaald voordat de gehele Wet en de Profeten zijn vervuld.

Laten we het nog eens proberen in vers 19.

Mattheüs 5:19

Wie dan één van deze geringste geboden afschaft [die Jesjoea zogenaamd heeft afgeschaft?] en de mensen zo onderwijst, zal de geringste genoemd worden in het Koninkrijk der hemelen; maar wie ze doet en onderwijst [ondanks dat Jesjoea er net een einde aan heeft gemaakt?], die zal groot genoemd worden in het Koninkrijk der hemelen.

Zie je dat dit ook dat nergens op slaat?

In het Grieks zijn er slechts twee mogelijke uitleggingen van "vervullen" in Mattheüs 5:17:

1) Jezus kwam om "*de echte betekenis van de Wet van God te vervullen*", of om "*de Wet in volheid te verkondigen*", om de problematische en onjuiste Farizeese interpretaties van de Wet van God op te lossen. Je kan Mattheüs 23 en Markus 7 bekijken voor meer context.

Dit zou veel logischer zijn, want juist dit was de reden en het doel van elke onderwijzing van Jesjoea, wanneer Hij in de buurt was van de Farizeeën. Hij corrigeerde voortdurend hun uitleg van de Wet. Jesjoea wilde ons onderwijzen over de manier waarop God wil dat wij Zijn Wet naleven en niet de manier waarop mensen willen dat we Gods Wet naleven. Jesjoea kwam om ons de volledige correcte uitleg te geven van wat Mozes schreef, niet om het af te schaffen, maar om de verwarring te herstellen die de Farizeeën hadden veroorzaakt met hun doctrines.

2) Dit is de andere mogelijke uitleg van wat "vervullen" of "*pleroe*" zou kunnen betekenen in Mattheüs 5:17

Het kan "voltooien, afmaken, of een einde maken aan" betekenen. Je hoeft deze definitie alleen maar in de context van de gelezen verzen in te vullen, om te zien hoe die uitleg onlogisch en absurd is. Het werkt gewoon niet. We hebben het net geprobeerd.

De enige interpretatie van "vervullen", die in Mattheüs 5 wel in de context past en de genoemde absurditeiten in de tekst van onze test vermijdt, is om te begrijpen dat Jesjoea onderwees dat we de Wet van God "*volledig maken*" of "*volledig prediken*". Jesjoea kwam de Wet van God volledig verkondigen en niet om die te vernietigen.

We moeten zelfs de minste van de geboden leren en uitvoeren. Jesjoea kwam om de Wet volledig te verkondigen in Zijn onderwijs en in het voorbeeld van Zijn wandel. Hij leerde ons de volledige betekenis van de Wet van God. Past dat niet precies in de bediening van Jesjoea? Jesjoea onderwees, wandelde, beoefende, gehoorzaamde en leefde de Wet van Mozes. Krijgen wij niet de opdracht om te wandelen zoals Jesjoea wandelde?

1 Johannes 2:6

Wie zegt in Hem te blijven, moet ook zelf zo wandelen, als Hij gewandeld heeft.

Daarom, in het licht van de expliciete openbaring van de Bijbel en de bevestigende woorden van onze Messias, kan de Wet van God niet worden gewijzigd, tenietgedaan of vervangen door een instelling van de mens. De Wet van God is onveranderlijk. Of we het nu wel of niet willen toegeven, bijna elke Christelijke denominatie heeft zijn wortels in de Katholieke leer en de corruptie van Rome. Het echte verschil is hoeveel stappen een denominatie is weggelopen van Rome, terug naar de waarheid van Gods Woord, als ze dat al hebben gedaan? Hoe dichter men blijft bij wat Jesjoea onderwees en in praktijk bracht, des te dichter men is bij de waarheid, bij het Woord van God, en je hetzelfde voorbeeld volgt.

Als we "willen strijden volgens het geloof dat eens werd gegeven aan alle heiligen", dan moeten we geloven en wandelen zoals Jesjoea, Paulus en de discipelen dit deden en onderwezen. Dat is logisch toch? Doen wat Jesjoea geloofde en onderwees en niet wat de Katholieke Kerk veranderde. De Katholieke Kerk veranderde op hun eigen houtje zaken zoals de Sjabbat van de Heer en de Feestdagen, op straffe van de dood. Niet omdat de Bijbel dat zegt, maar omdat ze Mattheüs 16 misbruikten om zichzelf autoriteit te verlenen om het Woord van God te veranderen. Ze geven dit openlijk toe en je kan dit verifiëren in hun eigen gepubliceerde literatuur.

Mattheüs 16:18-19

En Ik zeg u ook dat u Petrus bent, en op deze petra zal ik Mijn gemeente bouwen, en de poorten van de hel zullen haar niet overweldigen. Ik zal u de sleutels van het Koninkrijk der hemelen geven; en wat u bindt op de aarde, zal in de hemelen gebonden zijn; en wat u ontbindt op de aarde, zal in de hemelen ontbonden zijn.

Wat is dan de autoriteit die aan Petrus werd gegeven? Wat zijn de sleutels van de heerschappij van de hemel die Petrus ontvangen zou? De profeet Jesaja spreekt over deze sleutel, die verbonden is met de autoriteit om te binden en te ontbinden:

Jesaja 22:20-22

Op die dag zal het gebeuren, dat Ik Mijn dienaar, Eljakim, de zoon van Hilkía, zal roepen. Ik zal hem bekleden met uw gewaad, hem uw gordel ombinden, en uw heerschappij zal Ik in zijn hand leggen. Hij zal als een vader zijn voor de inwoners van Jeruzalem en voor het huis van Juda. En Ik zal de sleutel van het huis van David op zijn schouder leggen. Als hij opendoet, zal niemand sluiten. Als hij sluit, zal niemand opendoen.

Hier was de "sleutel", die Eljakim zou ontvangen, de autoriteit over het huis van David om te openen en te sluiten (of om te binden en te ontbinden). De belofte aan de gemeente van Philadelphia, in het boek Openbaring, verbindt deze sleutel van David ook met de bevoegdheid om te binden en te ontbinden.

Openbaring 3:7

En schrijf aan de engel van de gemeente in Philadelphia: Dit zegt de Heilige, de Waarachtige, Die de sleutel van David heeft, Die opent, en niemand sluit, en Hij sluit, en niemand opent:

Deze "sleutel" lijkt het recht te zijn om te heersen en te regeren over het huis van Israël. Volgens welke standaard moest het huis van Israël worden beheerd? De Wet van Mozes was die standaard.

Deuteronomium 4:1

Nu dan, **Israël**, luister naar de verordeningen en de bepalingen die ik u leer te doen; opdat u leeft en u het land dat de HEERE (JHWH), de God van uw vaders, u geeft, binnengaat en in bezit neemt.

Deuteronomium 6:1-2

Dit zijn dan de geboden, de verordeningen en de bepalingen die de HEERE (JHWH), uw God, geboden heeft u te leren, om ze te doen in het land waar u naartoe trekt om het in bezit te nemen, opdat u de HEERE (JHWH), uw God, vreest door al Zijn verordeningen en Zijn geboden, die ik u gebied, in acht te nemen: u, uw kind, en uw kleinkind, alle dagen van uw leven; en opdat uw dagen verlengd worden.

Het volk Israël moest worden bestuurd overeenkomstig de wetten en de recht-uitspraken van de Wet van God. Alle geschillen moesten worden opgelost door de toepassing van de Wetten en de recht-uitspraken. Eigenlijk is de Wet, of in het Hebreeuws, de Torah, de erfenis van Israël:

Deuteronomium 33:4-5

Mozes gebod ons de Wet, het erfelijk bezit van de gemeente van Jakob.

De instructie, wat de Torah letterlijk betekent, bestond uit twee delen:

Deuteronomium 6:1

Dit zijn dan de geboden, de verordeningen en de bepalingen die de HEERE (JHWH), uw God, geboden heeft u te leren, om ze te doen in het land waar u naartoe trekt om het in bezit te nemen.

De "regels" (choekot) waren de fundamentele wetten of voorschriften. Deze voorschriften zijn basisrichtlijnen voor gedrag. Het breken van deze geboden resulteerde meestal in een ernstige straf. De "rechterlijke uitspraken" (Misjpatiem) waren de "beslissingen" of de juiste disciplinaire maatregelen in geval van een kleine misdaad. Daartoe behoort het gebod van de teruggave van eigendom plus één vijfde van de waarde aan degene die onrecht is aangedaan. De rechterlijke uitspraken (Misjpatiem) waren de "beslissingen" die Israël moest nemen tegen iemand die schuldig werd gevonden van een misdaad tegen iemand anders. Laten we de instructie in Mattheüs 16:19 bekijken:

Mattheüs 16:19:

En Ik zal u de sleutels van het Koninkrijk der hemelen geven; en wat u bindt op de aarde, zal in de hemelen gebonden zijn; en wat u ontbindt op de aarde, zal in de hemelen ontbonden zijn.

De grammaticale constructie in de Griekse manuscripten is zeer belangrijk voor het begrip van de betekenis van deze instructie. "*Zal in de hemelen gebonden zijn*" en "*zal in de hemelen ontbonden zijn*" is erg onhandig Nederlands, maar het geeft nauwkeurig de omschrijvende toekomstige voltooide tijd aan.

Het is gevormd door de toekomstige tijd van het werkwoord "zijn" te hechten aan het voltooid deelwoord van de actiewerkwoorden. Het betekent eigenlijk, "wanneer dit oordeel is 'gebonden', zal het al gebonden zijn in de hemel," en "wanneer het oordeel is 'ontbinden' (losgemaakt), zal het al zijn losgelaten in de hemel". De actie, wanneer die wordt afgekondigd door de discipelen, zal op dat moment in de tijd al zijn gedaan in de hemelen. Wat de Messias eigenlijk zei was het volgende: "het oordeel wat eigenlijk wordt verleend zal al verleend zijn." Waarom? Hoe zou dat logisch kunnen zijn? Het is omdat de Wet van de regering van de Messias de Wet van Mozes is. Eventuele besluiten die moeten worden gedaan in de gemeente van de Messias moeten gebeuren in overeenstemming met de rechterlijke uitspraken (Misjpatiem).

Wanneer alle geschillen en meningsverschillen onder het volk van de Messias worden behandeld en vastgesteld volgens de uitspraken van de Wet, dan is het eenvoudig om in te zien hoe die beslissing al in is gemaakt in de hemel. Het was al opgeschreven. Elke binding en ontbinding moet worden gedaan in overeenstemming met wat God al heeft besloten en staat geschreven in de Wet. Dus, wanneer de oudsten besluiten om te 'binden' in overeenstemming met het dictaat van de uitspraken van de Torah, dan heeft de hemel inderdaad al besloten in de zaak en heeft het "gebonden." Wanneer de oudsten "ontbinden" volgens het dictaat van de uitspraken van de Wet, dan heeft de hemel al "ontbonden" omdat het besluit al genomen is door God, en is opgeschreven in de Wet als een uitspraak. Er is geen nieuwe autoriteit die Petrus heeft gekregen. Evenmin is er een nieuwe autoriteit die de vergadering (de "Kerk") heeft gekregen. De autoriteit die de Messias heeft gegeven aan Zijn discipelen en hun volgelingen is de autoriteit die is ingekapseld in de Torah.

Dit zijn de rechtvaardige uitspraken die de Almachtige heeft afgegeven voor de opbouw van en de leiding van de vergadering van de Messias. De sleutels van de regering van de Messias zijn rechtmatig in de handen van de discipelen van de Messias gelegd omdat de Wet, de Torah hun eigendom en erfenis is. De verklaring van Jesjoea aan Petrus is slechts een bevestiging van wat al is vastgelegd. De profeten verklaren dat de Messias de Wet aan de volken zal leren:

Jesaja 2:2-4

Het zal in het laatste der dagen geschieden,
dat de berg van het huis van de HEERE (JHWH)
vast zal staan als de hoogste van de bergen,
en dat hij verheven zal worden boven de heuvels,
en dat alle heidenvolken ernaartoe zullen stromen.
Vele volken zullen gaan en zeggen:
"Kom, laten wij opgaan naar de berg van de HEERE (JHWH),
naar het huis van de God van Jakob;
dan zal Hij ons onderwijzen aangaande Zijn wegen,
en zullen wij Zijn paden bewandelen. "
Want uit Sion zal de Wet (Torah) uitgaan,
en het woord van de HEERE (JHWH) uit Jeruzalem.
Hij zal oordelen tussen de heidenvolken
en veel volken vonnissen.
En zij zullen hun zwaarden omsmeden tot ploegscharen,
en hun speren tot snoeimessen.
Geen volk zal tegen een ander volk het zwaard opheffen,
Oorlog voeren zullen zij niet meer leren.

De rechtsgeschillen en de afwikkeling van zaken tijdens de Messiaanse tijd zal gebeuren in overeenkomst met de instructies van de Wet, de Torah. De bepalingen (*Misjpatiem*) zijn die wetten die het oordeel bepalen tussen rechtspartijen. De profeet Micha zegt hetzelfde.

Micha 4:2-3

Vele heidenvolken zullen op weg gaan, en zeggen:
"Kom, laten wij opgaan naar de berg van de HEERE (JHWH),
naar het huis van de God van Jakob;
dan zal Hij ons onderwijzen aangaande Zijn wegen,
en zullen wij Zijn paden bewandelen."
Want uit Sion zal de Wet (Torah) uitgaan,
en het woord van de HEERE (JHWH) uit Jeruzalem.

Hij zal oordelen tussen vele volken
en machtige heidenvolken vonnissen, tot ver weg.
Zij zullen hun zwaarden omsmeden tot ploegscharen
en hun speren tot snoeimessen;
Geen volk zal tegen een ander volk het zwaard opheffen.
Oorlog voeren zullen zij niet meer leren.

Het is algemeen bekend dat Messias zal heersen en regeren op de aarde tijdens het Messiaanse Rijk en de Wet, de Torah zal handhaven. Zijn discipelen zullen samen met Hem regeren. Dus, waarom zou het dan een verrassing zijn dat de discipelen van de Messias, in onze tijd, diezelfde wetten en bepalingen van de Torah moeten gebruiken voor het leiden van het volk van de Messias?

De Conclusie

De Christelijke kerk heeft vele teksten verkeerd uitgelegd omdat zij de Wet, de Torah die in de Bijbel staat, heeft genegeerd. De Wet is net zo min weggedaan als de hemel en de aarde zijn verdwenen.

Er is net zoveel onderscheid tussen Israël en de Kerk als er een onderscheid is tussen één lichaam (dus geen).

De Messias leerde Zijn discipelen dat de Torah nog steeds geldig is en dat het wandelen overeenkomstig de geboden van de Torah de juiste manier is om je geloof in Hem te tonen en Hem lief te hebben. Jesjoea verklaarde door zijn onderwijs en levensstijl en door Zijn impliciete en expliciete dialoog, dat Hij de Profeet was die komen moest – De Messias van de profetie. Diegenen onder Zijn discipelen die dit feit aangaande Zijn identiteit beken en belijden, krijgen de Torah als de juiste manier om Zijn vergadering te leiden, geschillen op te lossen en besluiten te nemen die van invloed zijn op het lichaam van de Messias. Het is logisch dat deze studie veel Bijbelse tegenstellingen naar voren brengt, die de bedelingenleer ons voorlegt. Er zijn veel problemen die voortkomen uit de bedelingenleer. We moeten oppassen niets toe te voegen of weg te nemen van de geboden van God, en we moeten zeker voorzichtig zijn om Paulus, en met name God, daarvan te beschuldigen.

Kortom, de bedelingenleer kan het beste worden samengevat als de theologische licentie, om dezelfde grove fouten te maken als de "bedeling" ervoor. Men beweert dat God is veranderd, en dat deze "meer aantrekkelijke" bedelingsdoctrine iets "nieuws" is voor een "nieuwe groep" met "nieuwe regels" en een

"nieuw plan" door dezelfde (niet nieuwe) God in hetzelfde (niet nieuwe) Woord, geleerd aan Zijn zelfde (niet nieuwe) mensen (Israël).

De bedelingenleer is gewoon een mislukte poging om Gods volk te scheiden van het volledige Woord van God. Terwijl we in werkelijkheid moeten geloven en vertrouwen in, ons toeleggen op, en in praktijk brengen van het volledige Woord van God omdat we moeten doen wat we geloven en moeten geloven wat we doen.

We hopen dat je van dit onderwijs hebt genoten. En vergeet niet om alles te onderzoeken.

Sjalom, dat Jahweh u mag zegenen in uw wandel in het volledige Woord van God.

Voor meer informatie of andere studies, verwijzen wij je naar onze website: www.testeverything.net

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: [www.twitter.com/119Ministries#](https://twitter.com/119Ministries#) (USA)